

Vrouwelijke conciërge heeft zich voortdurend gekleineerd gevoeld door haar mannelijke superieur. De schoolleiding is met die problematiek niet op de juiste wijze omgegaan. De getroffen maatregelen bleven in hun gezamenlijkheid onder de maat.

06/07 Z-11, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 26 januari 2007

De klacht is afkomstig van mevrouw A, als conciërge op College X in dienst van het bevoegd gezag. Zij is gericht tegen de heren K en L en mevrouw M, respectievelijk als hoofdconciërge, plaatsvervangend vestigingsdirecteur en personeelsfunctionaris verbonden aan College X.

Inhoud van de klacht:

Klaagster heeft het volgende aan haar klacht ten grondslag gelegd.

Klaagster is in 2003 als conciërge op College X gaan werken. De heer K was als hoofdconciërge haar leidinggevende. Diens gedrag in de richting van klaagster heeft zich gekenmerkt door intimidatie en manipulatie.

In het eerste jaar heeft de heer K klaagster tijdens een avondlijke instructie aan de bloes van klaagster getrokken. Vervolgens verwijderde hij een veertje dat op haar bloes op de plek van haar rechterborst zat. Klaagster was van deze handelingen niet gediend. Zij heeft daarvan melding gedaan bij de vertrouwenscommissie.

Dit incident is gevolgd door een reeks grof bejegende, intimiderende, dan wel manipulerende handelingen.

Een aantal voorbeelden moge dat duidelijk maken:

- Klaagster heeft aan de heer K, toen er na afloop van een sportdag, nog vlaai over was, voorgesteld dat zij die uit zou delen. De heer K wees met een beroep op een verbod van de directie dat voorstel af. Tien minuten later stond hijzelf de overgebleven vlaai uit te delen.
- Klaagster is in 2004 tijdens het werk aan haar vinger gewond geraakt. Toen zij aan de heer K meldde dat zij nog dagelijks pijn heeft aan haar vinger, reageerde die met een verwijzing naar een grote muggenbult waar zijn vrouw een week last van had gehad.
- Toen klaagster in het kader van vrijwilligerswerk naar Kenia was geweest, heeft de heer L haar medegedeeld dat de vijf uren die zij nog in de min stond, niet behoefde in te halen. Nadat de heer K, door klaagster van de mededeling op de hoogte gebracht, in eerste instantie had ontkend dat die vijf uren konden worden weggestreept, deed hij het later voorkomen dat hij degene was die klaagster die gunst had bewezen.

De heer L heeft, hoewel op de hoogte gebracht van de problemen die speelden, ze niet op de juiste wijze aangepakt. De verhoudingen bleven door nalatigheid van de heer L gespannen.

De passieve houding waarvan de heer L tijdens een werkoverleg onder zijn voorzitterschap blijkt heeft gegeven, heeft een collega van klaagster alle gelegenheid gegeven om haar uit te schelden. Beschuldigingen tegen haar waren niet van de lucht.

Als excuus voor zijn niet- ingrijpen voerde de heer L achteraf aan dat de desbetreffende collega nu had kunnen zien, hoe die in werkelijkheid was.

Het gedrag van de heer K is niet blijvend veranderd. Zijn gedrag heeft zich weer gekenmerkt door snauwen. Zijn optreden in de richting van klaagster was intimiderend.

De heer L heeft in een van zijn gesprekken met klaagster aangeraden een open sollicitatie te zenden aan de vestigingsdirectie. Zij heeft dat advies opgevolgd.

Klaagster had verzocht aan haar sollicitatie geen ruchtbaarheid te geven. Toch werd klaagster er door een collega op aangesproken. Kennelijk is de geheimhouding niet in acht genomen. Klaagster houdt mevrouw M als personeelsfunctionaris verantwoordelijk voor het bekend worden van haar sollicitatie.

De laatste week van het schooljaar 2005/2006 heeft klaagster zich ziek gemeld. In eerste instantie wilde zij dat doen bij de heer L. Toen deze nog niet op school bleek te zijn, heeft zij zich bij mevrouw M ziek gemeld. Klaagster heeft haar uitdrukkelijk verzocht ervoor te zorgen dat de heer K haar niet zou bellen.

Toen er later op de ochtend gebeld werd, zag klaagster op de nummERMelder het nummer van de school. Zij heeft toen dat nummer teruggebeld in de veronderstelling dat de heer L degene

was die had getracht haar telefonisch te bereiken. Het bleek echter de heer K te zijn, met wie klaagster juist geen contact wilde.

Desgevraagd zei mevrouw M later tegen klaagster dat zij nog niet in de gelegenheid was geweest om contact op te nemen met de heer K.

Zij bleek inmiddels tot de slotsom te zijn gekomen dat klaagster zich persoonlijk ziek moest melden bij de heer K.

Op 15 augustus 2006 heeft klaagster een gesprek gehad met de heer L en mevrouw M. Aan klaagster werd daarin gezegd dat zij moest leren omgaan met het gedrag van haar leidinggevende. Zij zou niet meer terug mogen komen op kwesties die vroeger hadden gespeeld.

Er werd ook geopperd dat klaagster mogelijk ander werk zou kunnen zoeken. Een voornemen om de heer K te ontslaan was er kennelijk niet.

Toen klaagster tijdens een van hun gesprekken aan de heer L vroeg, wat zijn reactie zou zijn, als zijn vrouw hem zou melden dat zij het slachtoffer was van seksuele intimidatie, was diens reactie: "Dan zou ik een stuk hout pakken", hetgeen duidt op een schromelijke onderschatting van de problematiek.

Op vrijdag 25 augustus 2006 heeft de heer L klaagster gebeld met de vraag of zij de maandag daarop weer zou komen werken. De bedrijfsarts zou hem namelijk hebben medegedeeld dat klaagster niet ziek was. Als klaagster zich nog als ziek beschouwde, zou zij zich opnieuw ziek moeten melden en een zogenaamde second opinion aan moeten vragen bij de UWV.

De uitlatingen van de bedrijfsarts hadden klaagster duidelijk gemaakt dat zij geen second opinion aan behoefde te vragen. Dat zij niet meer ziek zou zijn, had de bedrijfsarts haar niet als zodanig medegedeeld.

De heer L heeft met zijn instructie aan klaagster de procedureregels die bestaan voor het reïntegreren van zieke werknemers, verkeerd toegepast.

Op 29 september 2006 kreeg klaagster twee brieven, respectievelijk van de heer L en van mevrouw M. In de brief afkomstig van de heer L stond dat een schriftelijke berisping in het vooruitzicht werd gesteld. De reden die daarvoor werd aangevoerd was dat zij in tegenstelling tot de gemaakte afspraak bij collega's op gebeurtenissen uit het verleden in verband met de heer K terug was gekomen.

De brief van de heer L gaf blijk van het misbruik maken van macht. Er werd met een berisping in geschermd die naar klaagsters inzicht niet opgelegd zou kunnen worden.

De andere brief, afkomstig van mevrouw M bevatte de mededeling dat zij een afspraak diende te maken met de bedrijfsarts. Deze brief was, gelet op de precare familieomstandigheden, niet op haar plaats.

Klaagster heeft zich niet serieus genomen gevoeld.

Zij typeert de handelwijze van de heer L en van mevrouw M als strijdig met de in het verkeer gangbare normen en fatsoensregels.

Met name de heer L is er verantwoordelijk voor dat de scheefgegroeide situatie is blijven bestaan.

Van het voornemen om een berisping op te leggen is overigens later teruggekomen. De daarvoor opgegeven reden biedt klaagster echter geen rehabilitatie.

Beoordeling door de Commissie:

De Commissie beoordeelt de klacht aan de hand van de tegen iedere aangeklaagde ingebrachte onderdelen afzonderlijk.

De klacht, ingediend tegen de heer K:

Voor zover de klacht betrekking heeft op de wijze waarop de heer K klaagster heeft bejegend, is de Commissie aannemelijk geworden dat hij blijkens de gegeven voorbeelden in zijn optreden niet altijd blijk heeft gegeven van de nodige correctheid.

Daarbij is naar voren gekomen dat de verhoudingen binnen de groep conciërges voor de schoolleiding een bron van aanhoudende zorg bleek te zijn. De schoolleiding heeft in 2004

reden gezien om een mediator aan te stellen, die een onderzoek moest verrichten naar het functioneren van de groep conciërges.

Hoewel de Commissie van oordeel is dat de heer K zich meer moeite had kunnen getroosten voor een betere verstandhouding met klaagster en haar tegemoetkomender had kunnen behandelen, heeft zij geen reden gevonden om diens handelingen als intimiderend, grof bejegened of manipulerend te kenschetsen.

Voor zover de klacht die typering beoogt, verklaart de Commissie die ongegrond.

Waar de klacht betoogt dat het optreden van de heer K zich kenmerkt door een categorisch niet- inacht nemen van de veiligheidsvoorschriften, verklaart de Commissie die ongegrond.

De klacht, gericht tegen de heer L:

Gebleken is dat er zich in het conciërgeteam moeilijkheden van intermenselijke aard voordeden. De schoolleiding heeft in 2004 door een mediator onderzoek laten verrichten naar wat als versturende factoren gezien kon worden. Per 1 mei 2005 is een besluit genomen met organisatorische voorzieningen, waaraan alle betrokken conciërges zich dienden te houden. Er is aan dat besluit uitvoering gegeven.

Er zijn werknemers die niet met elkaar overweg konden, van elkaar gescheiden.

De heer L heeft aannemelijk kunnen maken dat de schoolleiding het een en ander aan maatregelen heeft getroffen. Het is de Commissie niet gebleken dat de maatregelen in hun gezamenlijkheid onder de maat bleven.

Voor zover de klacht inhoudt dat de schoolleiding heeft nagelaten effectief in te grijpen in de scheefgegroeide verhoudingen tussen de conciërges, verklaart de Commissie die ongegrond.

Dat daarbij in alle opzichten correct gehandeld zou zijn tegenover klaagster is daarmee nog niet beweerde. De uitspraak van de heer L tegen klaagster dat hij een stuk hout zou pakken, als zijn vrouw het slachtoffer zou zijn van seksuele intimidatie, geeft naar het oordeel van de Commissie geen blijk van een al te gelukkige woordkeus.

In zoverre acht de Commissie de klacht gegrond.

Waar klaagster aangeeft dat de heer L blijk geeft van misbruik van macht, wordt bedoeld op de wijze waarop met het middel van berisping is omgegaan.

Op 28 september 2006 is klaagster per aangetekende brief een berisping in het vooruitzicht gesteld. Als reden daarvoor werd genoemd dat klaagster tegen de gemaakte afspraken in collega's had benaderd om haar ongenoegen ten opzichte van de heer K te uiten.

Bij brief van 30 oktober 2006 heeft de heer L schriftelijk aan klaagster medegedeeld dat het feit dat klaagster zich inmiddels had onthouden van het gelaakte gedrag, reden opleverde om af te zien van de maatregel.

Voor de Commissie staat voorop dat het tot de bevoegdheid van de werkgever behoort om een ordemaatregel te treffen en om die bij nader inzien niet te treffen. Er dient wel op een zorgvuldige manier mee om te worden gegaan.

Een van de zorgvuldigheidstoetsen is helderheid.

De Commissie is van oordeel dat de genoemde brieven van de heer L te algemeen zijn in hun formuleringen en daarom onvoldoende redengevend zijn voor het voornemen tot het nemen van de maatregel en vervolgens voor het afzien daarvan. Gedragingen die tot een berisping aanleiding kunnen geven dienen concreet beschreven te worden. De brief van 28 september 2006 voldoet niet aan die maatstaf. De brief waarin van het treffen van de maatregel teruggekomen wordt hanteert eenzelfde verwijzing. Die brief kan daardoor ook niet de vereiste duidelijkheid opleveren.

In zoverre acht de Commissie de klacht gegrond.

Het gaat haar echter te ver om in dit verband van machtsmisbruik te kunnen spreken. Voor zover de klacht aan het handelen van de heer L die kwalificatie verbindt, verklaart de Commissie die ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat in verband met de reïntegratie van klaagster verkeerde procedures zijn toegepast, heeft de heer L aannemelijk kunnen maken dat hij na de mededeling van de bedrijfsarts dat klaagster genezen was, datgene heeft gedaan wat

een werkgever in vergelijkbare omstandigheden op grond van de wetgeving verplicht is te doen. Er kan hem dan ook geen verkeerd toepassen van procedures worden tegengeworpen. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De Commissie komt tot de bevinding dat de heer L in het algemeen heeft gehandeld zoals van de schoolleiding in vergelijkbare situaties mocht worden verwacht.

De fouten waarvan klaagster melding heeft gemaakt, zoals het toelaten dat op een vergadering klaagster door een collega werd uitgescholden, leveren, voor zover zij vast zijn komen te staan, onvoldoende op om het optreden van de heer L als schending van de in het algemeen verkeer gangbare normen en fatsoensregels te kunnen typeren.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De klacht, gericht tegen mevrouw M:

Het is de Commissie niet gebleken dat het uitlekken van de sollicitatie van klaagster zijn oorzaak heeft gevonden in enig plichtsverzuim van mevrouw M. Dat zij zich zou hebben schuldig gemaakt aan het schenden van haar geheimhoudingsplicht, is voor de Commissie dan ook niet vast komen te staan.

De Commissie verklaart de klacht voor wat betreft het schenden van de geheimhoudingsplicht ongegrond.

Aan mevrouw M wordt verder verweten dat zij communicatiestoornissen heeft veroorzaakt. Daarvoor is aangevoerd dat mevrouw M in eerste instantie had toegezegd aan de heer K te zullen melden dat klaagster ziek was om vervolgens tot het oordeel te komen dat klaagster dat zelf moest doen. Dat er bij die gelegenheid tegen de zin van klaagster telefonisch contact is geweest tussen haar en de heer K, kan niet aan functioneel tekortschieten van mevrouw M worden toegeschreven.

Als er in dit verband toezeggingen zijn gedaan door mevrouw M, die later niet bleken te zijn nageleefd, acht de Commissie dat niet correct, maar zij acht de door klaagster gehanteerde kwalificatie van “veroorzaken van communicatiestoringen” niet op haar plaats.

De commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

Rest het onderdeel van de klacht waarin mevrouw M het schenden van de in het verkeer gangbare normen en fatsoensregels wordt verweten.

In ander verband is aan de orde geweest dat er toezeggingen zijn gedaan die niet zijn nageleefd. Verder heeft klaagster gewezen op de brief van mevrouw M van 28 september 2006, waarin zij werd opgeroepen om een afspraak met de bedrijfsarts te maken.

Namens College X is aangevoerd dat de bewuste brief is geschreven op grond van een verplichting uit de geldende regelgeving ten aanzien van de reïntegratie.

Voor de Commissie is datgene wat haar van het optreden van mevrouw M is gebleken onvoldoende om die als schending van de in het algemeen verkeer gangbare normen en fatsoensregels te kunnen typeren.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond.